

[Hasle.]

budt, og hvor man søgte at fortolke dels Ministerens og dels det ærede Medlem Hr. Krag's og mine Udtalelser angaaende denne Lov, og hvor man mente, at der herskede nogen Uklarhed.

Jeg tillader mig derfor at æske den højtærede Ministers Erklæring dels om, hvorvidt det er lovligt at sælge en Obligation, der lyder paa 5 pCt., til Underkurs, og altsaa for Køberen derved at oppebære en højere effektiv Rente end 5 pCt., og dels, om det er lovligt i samme Omfang som hidtil for selve Kreditor at betinge sig over for Debitor en højere Rente end den lovforeskrevne, 5 pCt., i samme Omfang, som det var lovligt tidligere i Forhold til 6 pCt.'s Renten, under den Form, at der tages Forskrivning for et større Beløb end det, Debitor faar udbetalt.

Thomsen: Ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa en Afhandling af cand. polit. Knud Korst og udtalte Ønsket om, at dets endelige Form maatte blive præget af de Synspunkter, Forfatteren har gjort sig til Talsmand for. Hensigten synes beklageligvis ikke at have frugtet. I alt Fald vidner de stillede Ændringsforslag ikke om, at der er taget Hensyn til de Argumenter, Forfatteren fører i Marken til Gunst for en mere ligelig Fordeling, som ifølge Pjeecen skulde være en naturlig Opgave for et moderne Statsstyre. Vil man virkelig sænke Renteniveauet, saa at det kan mærkes noget, saa opret, som cand. polit. Knud Korst anbefaler, et Laaneinstitut finansieret af Seddelbanken og giv Laan til Udløsning af Førsteprioriteterne til en Rente af f. Eks. 2 pCt. For Øjeblikket er det jo saadan, at Obligationsejere, der oppebærer en effektiv Rente af anbragt Kapital paa omkring ved 6 pCt., kan belaae Obligationerne i Nationalbanken til en Rente af 3 pCt. Hvad var mere naturligt, end at man gik den lige Vej og lod Debitorerne faa de billige Laan, men naturligvis vil Kapitalen i saa Fald gaa Glip af en oplagt 100 pCt.s Forretning, og det er alle i denne Sal sandsynligvis ikke interesserede i. Heller ikke den valutariske Tilpasning, som den socialdemokratiske Nationaløkonom Knud Korst nu gaar ind

for, efter at vi andre har prædiket for døde Øren i Aarevis, tiltaler Flertallet. Endnu synes man fra den Side at hænge sig i gamle Fordomme, og det er med god Grund, naar store Kredse af Befolkningen, ogsaa inden for de nuværende Flertalspartier, opfatter vort Statsstyre som alt andet end moderne. Nye Tanker beskæftiger man sig overhovedet ikke med. Man stiller ikke til Bunds gaaende Forslag. Fordelingen i dette Land er derfor saa urimelig, som tænkes kan, og hverken Regeringsforslaget eller Oppositionens Ændringsforslag vil løse Problemet blot nogenlunde anstændigt.

Da vi sidst her i Tinget behandlede Lovforslaget, fremkom der fra forskellig Side, vel nok ironiske, Ønsker om at se Forslag fra os, der repræsenterer L. S. Disse Ønsker er nu opfyldt gennem en virkelig Landbrugsplan, som sikkert er i hvert Fald Udvalget bekendt. Dette meget omfattende Arbejde kan med Rette kaldes en Plan i Modsætning til alt, hvad der i den Henseende til Dato er lagt paa Tingets Bord. Hvis man virkelig vil — mange tvivler efterhaanden om Viljen, men vil man komme Landbruget til Hjælp, kommer man ikke uden om de Principper, som ligger til Grund for L. S.'s Landbrugsplan. For at undgaa det sædvanlige Svar paa Krav, der fremsættes fra Landbruget, gaaende ud paa, at netop den Vej, der anvises, den Vej, der peges paa, er uigennemførlig, opstilles der nu forskellige Alternativer for Lovgivningsmagten at vælge imellem. Men ufravigeligt er dog Kravet om, at hele det danske Landbrug gøres rentabelt paa en saadan Maade, at de forskellige Brugsstørrelser og Landets forskellige Egne hæves til ligelig Rentabilitet, og endelig at der gennemføres en effektiv Fredlysning af Hjemmene, indtil Rentabilitet er genoprettet, med en passende Tid naturligvis til Konsolidering af Bedrifterne. Gennem et absolut sagligt Talmateriale fastslaas det i Planen, hvor stort et Beløb den store Forretning, der hedder dansk Landbrug, mangler for at være rentabel. Beløbet er angivet til ca. 200 Mill. Kr., og naar Tallet ikke er højere, skyldes det uden Tvivl Landbrugets medfødte Beskedenhed. Forholdet er nemlig det, at man til Grund for Beregningen har lagt Handelsværdien, som den var i 1932, og enhver ved, at Værdien paa dette Tidspunkt